

Jak je poznat

Kdo je kdo

Počet psích plemen se blíží čtyřem stovkám. A to ještě hovoříme jen o těch mezinárodně uznaných. Mnohá se od sebe liší tak výrazně, že s jejich rozlišováním nemají milovníci psů vůbec žádný problém. Potom jsou tu ovšem taková, která bývají laiky s oblibou zaměňována.

Je to nespravedlivé! Zatímco jeden se celá dlouhá desetiletí vyhřívá na výsluní zájmu, o existenci druhého nemá valná většina veřejnosti ani tušení. A přitom jsou si tak podobní, že jejich rozlišení leckdy činí problémy i člověku, jenž se o kynologii zajímá. O kom že to je řeč? Přece o jorkširském teriérově a jeho bratránkovi od protinožců australském silky teriérově. Jsou si podobní,

jsou příbuzní, bezpochyby mají společné předky a první se pravděpodobně i přímo podílel na formování druhého. Přes to všechno se však prokazatelně jedná o dvě různá plemena, která za posledních sto let prošla odlišným vývojem v protilehlých částech světa.

CO MAJÍ SPOLEČNÉHO

Na první pohled je shod více než odliš-

ností. V obou případech se jedná o malé kompaktní psíky. Mají také podobné modrotříslivé zbarvení a malé zašpičatělé uši ve tvaru písmene V nesené vzpříma. Tělo je obdélníkové, končetiny kratší. Nápadná je dlouhá rovná hedvábná srst, která se na hřbetu dělí do rovné pěšinky a po obou stranách splývá dolů.

Shodný mají alespoň zčásti i původ. Jejich společným prapředkem je starý skotský teriér (který ovšem není totožný s dnešním plemenem téhož jména, bývá tak označován prapředek všech dnešních krátkonohých teriérů), jenž se přibližně v polovině 19. století s britskými osídlenci dostal i do Austrálie. V té době šel vývoj těchto teriérů na každém ze světadílů odlišnou cestou: zatímco v Británii docházelo k postupné přeměně původně pracovních a loveckých teriérů na atraktivní dlouhosrsté výstavní psy, v Austrálii s jejím drsným klimatem i životními podmínkami ještě dlouho působili jako užitkoví psi proslulí svou odolností a odvahou. V důsledku toho i pod vlivem

Zbarvení
světlejší
modrotříslivé

Vyšší
kohoutková
výška,
23 až 26 cm

Oči jsou
oválného
tvaru

Čenich je
delší,
dosahující
až délky
mozkovny

Srst kratší,
nedosahuje až
k zemi, světlo
jí má prosvítat

Australský
silky teriér

Jak je poznat

Australský teriér

teriérů, už nás nikterak nepřekvapí, že tato dvě plemena mají mnoho společných charakterových rysů, jež bychom souhrnně mohli označit jako teriérské: jsou velmi živí, pozorní a inteligentní. Srší temperamentem a překypují odvahou. Typická pro ně jsou velká pohyblivost a sportovní duch.

ČÍM SE LIŠÍ

I když jsou jorkširský a silky teriér typově podobná zvířata, při pozornějším pohledu je od sebe vcelku snadno poznáte. Liší se v prvé řadě velikostí: jorkširský teriér by měl vážit okolo 3 kg a působit křehčím, subtilnějším dojmem. Silky teriér mívá mezi 3, 5 až 4, 5 kg (i když současný standard už hmotnost výslovně neuvádí). Silky má mít v kohoutku 23 až 26 cm, jorkšir nezřídka mívá jen kolem 20 cm. Další rozdíl jsou ve tvaru hlavy: jork má malou hlavičku a krátký čeníšek, zatímco silkyho čenich je delší a může dosahovat až délky mozkovny.

Jorkširský teriér má srst na celém těle vel-

mi dlouhou, u výstavních jedinců někdy splývající na zemi kolem něj (aby se dosáhlo tohoto stavu, je nezbytné ji tzv. „balíčkovat“), srst silkyho je kratší, nemá dosahovat až k zemi a nemá tvořit neprostopupnou clonu, nýbrž denní světlo jí má prosvítat (nebalíčkuje se). Na koncových částech těla má silky krátkou srst (upravuje se stříháním).

Zbarvení jorkšira je tmavě ocelově modré s tříslvou, kdežto u silkyho je žádáno světlejší modrotříslvé zbarvení.

A konečně rozdíl je i ve velikosti a tvaru očí: u jorkširského teriéra jsou středně velké a kulaté, u silkyho teriéra oválnější. Jorkširský teriér je mnohem více společenským až „pokojoyvým“ psíkem, který je náročnější na péči, zatímco silky teriér je odolnější sportovně - společenský pes s menšími nároky na péči o srst.

Poslední rozdíl jsme už zmínili: jorkšir patří mezi vůbec nejpůlárnější a nejrozšířenější plemena, silky teriér je ve většině zemí záležitostí úzkého kroužku zaslavců. Těžko říci proč. *les*

dalších křížení se vyvinul tzv. australský teriér, dodnes existující plemeno, které se jorkširovi sice podobá, ale je výrazně větší, robustnější a hlavně má hrubou srst. Teprve na přelomu 19. a 20. století začali být australští teriéři kříženi s jorkširskými teriéry i s dalšími nízkonožnými a dlouhosrstými teriéry s cílem vyšlechtit vlastní australské společenské plemeno (ostatně dodnes jediné existující), které by si však uchovalo odolnost i schopnost hubit malé hlodavce. Tak vznikl silky teriér.

Když známe historii jorkširských i silky

Oči jsou středně velké a kulaté

Nižší kohoutková výška, někdy jen kolem 20 cm

Zbarvení tmavě ocelově modré s tříslvou

Srst velmi dlouhá, někdy až splývající po zemi

Čenich je krátký, jemný

Jorkširský teriér